

Sygn. akt II Ka 51/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk (spr.)
Sędziowie:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sąd. Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2015 r.

sprawy **S. S. i Ł. S. (1)**

oskarżonych o przestępstwa z art. 286 §1 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońcę oskarżonego Ł. S. (1) i oskarżoną S. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 24 listopada 2014 r. sygn. akt II K 639/13

zaskarżony wyrok zmienia w ten tylko sposób, że uchyła orzeczenie o solidarnym naprawieniu szkody co do oskarżonego Ł. S. (1) zawarte w pkt IV wyroku; wyrok w pozostałej części utrzymuje w mocy, uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Zespołu Adwokackiego Nr (...) w S. kwotę 516,60 złotych (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem obrony z urzędu sprawowanej przez adw. R. K. w postępowaniu odwoławczym; zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 51/15

UZASADNIENIE

S. S. i Ł. S. (1) zostali oskarżeni o to, że:

I. w okresie od 17 maja do 2 czerwca 2011 r. w S. wspólnie i w porozumieniu, działając w z góry powziętym zamiarze nie wywiązania się ze zobowiązania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając A. G. w błąd o zamiarze dostarczenia towaru doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 62.515 złotych 55 groszy, w ten sposób, że umieścili na aukcjach internetowych „Allegro” nr (...) ogłoszenia o licytacji sztabek złota, które to aukcje pokrzywdzony wygrał i w dniu 17 maja 2011 r. zapłacił kwotę 44.615 złotych oraz w dniu 2 czerwca 2011 r. kwotę 21.900 złotych, a zamówione sztabki złota nie zostały mu dostarczone, przy czym Ł. S. (1) zarzucanego

czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 20 października 2009 r. w sprawie II K 503/09 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2007 r. do 16 kwietnia 2009 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył od 8 sierpnia 2009 r. do 25 listopada 2010 roku,

- to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wobec S. S. i o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec Ł. S. (1),

II. w okresie od 3 do 16 czerwca 2011 r. w S., wspólnie i w porozumieniu, działając w z góry powziętym zamiarze nie wywiązania się ze zobowiązania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając R. M. w błąd o zamiarze dostarczenia towaru doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 11.166 złotych, w ten sposób, że umieścili na aukcjach internetowych „Allegro” nr (...) ogłoszenia o licytacji sztabek złota, które to aukcje pokrzywdzony wygrał i w dniu 3 czerwca 2011 r. zapłacił kwotę 7.511 złotych oraz w dniu 16 czerwca 2011 r. kwotę 3.655 złotych, a zamówione sztabki złota nie zostały mu dostarczone, przy czym Ł. S. (1) zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 20 października 2009 r.

w sprawie II K 503/09 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2007 r. do 16 kwietnia 2009 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył od 8 sierpnia 2009 r. do 25 listopada 2010 roku,

- to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wobec S. S. i o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec Ł. S. (1),

III. w okresie od 14 czerwca do 9 sierpnia 2011 r. w S., wspólnie i w porozumieniu, działając w z góry powziętym zamiarze nie wywiązania się z zobowiązania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając B. A. w błąd o zamiarze dostarczenia towaru doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 159.920 złotych, w ten sposób, że zaproponowali mu sprzedaż 51 sztabek złota, za które dokonał on zapłaty w dniach 14, 16, 20 czerwca i 8 i 9 sierpnia 2011 r., a zamówione sztabki złota nie zostały mu dostarczone, przy czym Ł. S. (1) zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 20 października 2009 r. w sprawie II K 503/09 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91

§ 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2007 r. do 16 kwietnia 2009 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył od 8 sierpnia 2009 r. do 25 listopada 2010 roku,

- to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wobec S. S. i o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec Ł. S. (1),

IV. w dniu 5 lipca 2011 r. w S., wspólnie i w porozumieniu, działając w z góry powziętym zamiarze nie wywiązania się z zobowiązania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając D. J. w błąd o zamiarze dostarczenia towaru doprowadzili ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.625 złotych, w ten sposób, że umieścili na aukcji internetowej „Allegro” nr (...) ogłoszenie o licytacji sztabek złota, którą to aukcję pokrzywdzona wygrała i w dniu 5 lipca 2011 r. zapłaciła kwotę 3.625 złotych, a zamówiona sztabka złota nie została jej dostarczona, przy czym Ł. S. (1) zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 20 października 2009 r. w sprawie II K 503/09 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2007 r. do 16 kwietnia 2009 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył od 8 sierpnia 2009 r. do 25 listopada 2010 roku,

- to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wobec S. S. i o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec Ł. S. (1),

V. w dniu 5 lipca 2011 r. w S., wspólnie i w porozumieniu, działając w z góry powziętym zamiarze nie wywiązania się z zobowiązania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając A. K. w błąd o zamiarze dostarczenia towaru doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.724 złotych, w ten sposób, że umieścili na aukcji internetowej „Allegro” nr (...) ogłoszenie o licytacji sztabek złota, którą to aukcję pokrzywdzony wygrał i w dniu 6 lipca 2011 r. zapłacił kwotę 3.724 złotych, a zamówiona sztabka złota nie została mu dostarczona, przy czym Ł. S. (1) zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 20 października 2009 r. w sprawie II K 503/09 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2007 r. do 16 kwietnia 2009 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył od 8 sierpnia 2009 r. do 25 listopada 2010 roku,

- to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wobec S. S. i o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec Ł. S. (1),

VI. w dniu 11 lipca 2011 r. w S., wspólnie i w porozumieniu, działając w z góry powziętym zamiarze nie wywiązania się z zobowiązania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając S. B. w błąd o zamiarze dostarczenia towaru doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.450 złotych, w ten sposób, że umieścili na aukcji internetowej „Allegro” nr (...) ogłoszenie o licytacji sztabek złota, którą to aukcję pokrzywdzony wygrał i w dniu 11 lipca 2011 r. zapłacił kwotę 7.450 złotych, a zamówiona sztabka złota nie została mu dostarczona, przy czym Ł. S. (1) zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 20 października 2009 r. w sprawie II K 503/09 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2007 r. do 16 kwietnia 2009 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył od 8 sierpnia 2009 r. do 25 listopada 2010 roku,

- to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wobec S. S. i o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec Ł. S. (1),

VII. w dniu 28 lipca 2011 r. w S., wspólnie i w porozumieniu, działając w z góry powziętym zamiarze nie wywiązania się z zobowiązania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając M. W. w błąd o zamiarze dostarczenia towaru doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12.000 złotych, w ten sposób, że umieścili na aukcji internetowej „Allegro” (...) ogłoszenie o licytacji sztabek złota, którą to aukcję pokrzywdzony wygrał i w dniu 28 lipca 2011 r. zapłacił kwotę 12.000 złotych, a zamówiona sztabka złota nie została mu dostarczona, przy czym Ł. S. (1) zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 20 października 2009 r. w sprawie II K 503/09 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2007 r. do 16 kwietnia 2009 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył od 8 sierpnia 2009 r. do 25 listopada 2010 roku,

- to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wobec S. S. i o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec Ł. S. (1),

VIII. w okresie od 6 do 7 września 2011 r. w S., wspólnie i w porozumieniu, działając w z góry powziętym zamiarze nie wywiązania się z zobowiązania,
w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając M. N.

w błąd o zamiarze dostarczenia towaru doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 11.100 złotych, w ten sposób, że umieścili na aukcjach internetowych „Allegro” nr (...), (...)

i (...) ogłoszenia o licytacji sztabek złota, które to aukcje pokrzywdzony wygrał i w dniu 6 września 2011 r. zapłacił kwotę 7.320 złotych oraz w dniu

7 września 2011 r. kwotę 11.100 złotych, a zamówione sztabki złota nie zostały mu dostarczone, przy czym Ł. S. (1) zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 20 października 2009 r.

w sprawie II K 503/09 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2007 r. do 16 kwietnia 2009 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył od 8 sierpnia 2009 r. do 25 listopada 2010 roku,

- to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wobec S. S. i o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64

§ 1 k.k. wobec Ł. S. (1),

Wyrokiem z dnia 24 listopada 2014 r., sygn. akt II K 639/13, Sąd Rejonowy w Siedlcach:

oskarżoną **S. S.** uznał za winną popełnienia zarzucanych jej czynów, wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to:

I. przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k.

i zostały popełnione w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał ją na karę 2 lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonej na okres próby lat 3;

oskarżonego **Ł. S. (1)** uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw.

z art. 64 § 1 k.k.

III. przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k.

i zostały popełnione w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i z art. 64 § 1 k.k. skazał go na karę 3 lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 72 § 2 k.k. nałożył na oskarżonych S. S. i Ł. S. (1) solidarny obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: **D. J., M. W., A. G., A. K. i R. M.** kwot po 1000,00 złotych w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia;

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożył na oskarżoną S. S. i Ł. S. (1) solidarny obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: **B. A., M. N. i S. B.** kwot po 1000,00 złotych;

VI. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Indywidualnej Kancelarii Adwokackiej

w Ł. adw. A. U. kwotę 442,80 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w tym kwotę 82,80 zł tytułem podatku od towarów i usług;

VII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Zespołu Adwokackiego nr (...) w S.- adw. R. K. kwotę 723,24 złotych w tym kwotę 135,24 złotych podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu pełnioną przez tegoż adwokata;

VIII. obciążył na rzecz Skarbu Państwa oskarżoną S. S. kwotą 300 złotych, zaś Ł. S. (1) kwotą 400 złotych tytułem opłaty sądowej i zwolnił ich od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku wywiódł obrońca oskarżonego Ł. S. (1), a także oskarżona S. S..

Obrońca Ł. S. (1) zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w całości, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść tego orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że oskarżony Ł. S. (1) od początku działał w z góry powziętym zamiarze nie wywiązania się z zobowiązań w sytuacji, gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do odmiennych ustaleń.

W następstwie tak sformułowanego zarzutu odwołujący się wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Oskarżona S. S. zaskarżyła wyrok Sądu Rejonowego w całości, zarzuciła mu niesprawiedliwość i wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Apelująca wystąpienie swe umotywowwała podkreśleniem, że nie zdawała sobie sprawy z działalności Ł. S. (1) i bezskutecznie prosiła wymienionego o jej zaprzestanie. Skarżąca zaznaczyła nadto, że zrealizowano wiele transakcji, zaś do niewykonania szeregu umów doszło wyłącznie w rezultacie nieprzewidywalnego wzrostu wartości złota, przy czym Ł. S. (1) wielu pokrzywdzonym zwrócił pieniądze. Końcowo S. S. zaakcentowała, że nigdy nie zamierzała nikogo oszukać oraz nigdy nie była karana.

W toku rozprawy odwoławczej obrońca oskarżonego Ł. S. (1) poparł wywiedzioną przezeń apelację i wnioski w niej zawarty, nadto wniósł

o zasądzenie kosztów obrony z urzędu oświadczając, że nie zostały uiszczone

w całości ani w części. Prokurator wniósł o nieuwzględnienie obu apelacji

i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy, ewentualnie o zmianę podstawy orzeczenia o naprawieniu szkody wobec Ł. S. (1). Oskarżeni S. S. i Ł. S. (1) nie stawili się pomimo prawidłowego zawiadomienia

o terminie rozprawy odwoławczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy Ł. S. (1), zarówno w zakresie zgłoszonego zarzutu, jak i argumentów na jego uzasadnienie, a także racje podnoszone przez S. S. w jej piśmie procesowym są bezzasadne i to w stopniu, który można określić jako oczywisty. Zważywszy, że na chwilę opracowania niniejszego uzasadnienia jedynie oskarżony Ł. S. (1) wystąpił z wnioskiem o jego sporządzenie Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. 457 § 2 k.p.k., ograniczył swe wywody przede wszystkim do sytuacji tego oskarżonego.

W wyprzedzeniu zasadniczej części rozważań podkreślić trzeba, że wystąpienie przez skarżącego wyłącznie z zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych dowodzi, że nie kwestionuje on pierwszoinstancyjnych rozważań prawnych i dotyczących oceny materiału dowodowego w pełni zebranego, niemającego luk oraz poddanego analizie i ocenie sądu w uzasadnieniu wyroku kończącego postępowanie, w toku którego nie doszło do uchybień prawa procesowego (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 28 grudnia 2005 r., II AKa 340/05, LexPolonica nr 419053). Wobec niestwierdzenia wzmiankowanych uchybień również w efekcie podjętej z urzędu, całościowej, kontroli zanegowanego orzeczenia, Sąd II instancji przystąpił do rozważenia argumentacji wysuniętej przez obrońcę Ł. S. (1).

Konieczność zapewnienia klarownego toku tej części wywodów sprawia, że już na samym wstępie niezbędnym jest poczynienie pewnych uwag o charakterze ogólnym. Wobec faktu, iż całokształt argumentacji wysuniętej przez obrońcę zmierza do podważenia zasadności pierwszoinstancyjnego przypisania Ł. S. (1) zamiaru niezbędnego dla bytu występku z art. 286 § 1 k.k., uściślić trzeba, że przypisanie wskazanego przestępstwa wymaga wykazania zamiaru bezpośredniego w postaci kierunkowej- dolus directus coloratus (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 4 listopada

2003 r., V KK 67/03, LEX nr 152085). W związku z tym, dla przypisania przestępstwa oszustwa, konieczne jest stwierdzenie, że sprawca, dążąc do osiągnięcia korzyści majątkowej, chciał w tym celu wprowadzić inną osobę w błąd (względnie wyzyskać błąd), tak by osoba ta dokonała niekorzystnego dla niej rozporządzenia mieniem i doprowadziła w ten sposób do osiągnięcia przezeń wskazanego celu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 22 listopada 1973 r., III KR 278/73, LEX nr 16823, wyrok Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2004 r., IV KK 192/03, LEX nr 84458).

W tym stanie rzeczy stwierdzić trzeba, że apelujący, odwołując się do cywilistycznej konstrukcji nadzwyczajnej zmiany okoliczności, zmierza do wykazania, iż jakkolwiek Ł. S. (1) działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, to jednak korzyść ta miała stanowić- w zamierzeniu oskarżonego- rezultat odpowiadających prawu umów, nie zaś efekt umyślnego wprowadzenia kontrahentów w błąd co do realności wypełnienia przedmiotowych zobowiązań. Argumentacja wskazanego rodzaju w sposób nieunikniony opiera się tym samym na założeniu, że w trakcie zawierania umów objętych aktem oskarżenia Ł. S. (1) miał możliwość ich wykonania, zaś dopiero na dalszym etapie wystąpiły nieprzewidywalne okoliczności, które jako jedyne wykluczyły możliwość zaspokojenia pokrzywdzonych (analogicznie: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 12 listopada 1998 r., II AKa 199/98, KZS 1998/12/33). Zaprezentowane założenie nie mogło zostać zaaprobowane ze względów dwojakiego rodzaju. W pierwszym rzędzie podkreślić tutaj trzeba- w ślad za Sądem Rejonowym (k. 1363v)- że treść aukcji wystawianych przez Ł. S. (1) wskazywała, iż znajduje się on w posiadaniu sprzedawanych sztabek złota (np. k. 138- 141, 177- 178). Nie bez znaczenia dla ukształtowania się po stronie pokrzywdzonych takiego przekonania pozostawały również określone przez oskarżonego ceny minimalne w wysokości nieprzystającej do rynkowej wartości oferowanych sztabek. W dalszej kolejności zaakcentować należy, że sam Ł. S. (1) konsekwentnie stwierdzał, iż „od maja”, z uwagi na wzrost cen, przestał dostarczać sztabki złota, gdyż musiałby do tego dołożyć „dwa razy tyle” (k. 878, 1076), zaś kolejne zobowiązania zaciągał licząc, że rzeczony ceny spadną i umożliwią mu osiągnięcie zysku (k. 895, 1076). Powyższe w sposób niewątpliwy dowodzi, że oskarżony, jako osoba działająca w zakresie obrotu złotem, monitorował jego ceny rynkowe i w związku z tym musiał z góry przewidywać brak ekonomicznego uzasadnienia dla zawieranych umów. Wobec faktu, że Ł. S. (1) korzystał z popytu na złoto zawierając kolejne umowy nieuwzględniające- akcentowanej przez apelującego- wzrastającej wartości rynkowej rzeczonygo kruszcu, nie sposób racjonalnie zakładać, by rzeczywiście liczył on i czekał na pojawienie się korzystnej dlań koniunktury umożliwiającej realizację wszystkich zobowiązań. Za słusnością przytoczonego sposobu rozumowania dodatkowo przemawia fakt, iż środki uzyskiwane dzięki transakcjom zawieranim za pośrednictwem portalu Allegro były wykorzystywane na zaspokojenie bieżących wydatków przy jednoczesnym zaniechaniu przez Ł. S. (1) i S. S. pracy zarobkowej (k. 785- 786). W związku z powyższym i dotychczasową karalnością oskarżonego, Sąd Rejonowy (k. 1365) słusznie podkreślił, że wymieniony nie był nowicjuszem w sprzedaży wartościowych rzeczy, a tym samym nie sposób zaaprobować linii obrony odnoszącej się do wahań wartości rynkowej złota.

Z tych wszystkich względów zupełnie dowolnym jest zaznaczenie przez obrońcę, iż pojawienie się po stronie oskarżonego nieuregulowanych zobowiązań stanowiło wyłącznie konsekwencję nieprzewidywalnego dlań, skokowego, wzrostu wartości złota. Przytoczone wyżej okoliczności uniemożliwiły również podzielenie tej części wyводу obrońcy, w której wskazuje on na szczerą intencję Ł. S. odwołując się do wykorzystywania przezeń prawdziwego konta w serwisie Allegro. Zważyć w tej materii należy, że sam oskarżony nie opierał swego procederu na całkowitym i natychmiastowym zrywaniu kontaktów z pokrzywdzonymi, wskazywał wręcz, iż zaciągał nowe zobowiązania, żeby regulować należności osób, którym nie dostarczył zakupionych sztabek złota (k. 895). Istotnym jest również fakt, że autentyczność wspomnianego konta stanowiła okoliczność pozwalającą na uwiarygodnienie ogłaszanych licytacji sztabek złota, tak jak stało się to w przypadku transakcji z B. A., w związku z którą to umową pokrzywdzonemu przesłano skan dowodu osobistego S. S. (k. 37, 1112). Nie bez pewnego znaczenia pozostaje przy tym fakt, że Ł. S. (1), jako osoba karana za występki z art. 286 § 1 k.k. (karta karna- 1180- 1190) niewątpliwie był obeznany z mechanizmami prawa i postępowania karnego i zdawał sobie sprawę z konsekwencji stwierdzenia działań zmierzających do ukrycia prawdziwej tożsamości strony zawierającej umowy z pokrzywdzonymi.

Z tych wszystkich przyczyn apelacja obrońcy jest w oczywistym stopniu bezzasadna. Nietrafność przywołanych w niej argumentów w zestawieniu z przedsięwziętą z urzędu, globalną, kontrolą zaskarżonego orzeczenia doprowadziła Sąd Okręgowy do przekonania o słuszności przypisania oskarżonemu przestępstwa oszustwa, a tym samym przesądziła o niemożności uwzględnienia sformułowanego przez skarżącego wniosku.

Wymierzając Ł. S. (1) karę 3 lat pozbawienia wolności Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy zważył tak znaczny stopień winy wymienionego, jak i znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, mając przy tym na uwadze fakt, że oskarżony był już dwukrotnie karany za podobne działania. Orzeczona kara odpowiada więc dyrektywom art. 53 § 1 i 2 k.k. i nie nosi żadnych cech niewspółmierności. Spełni wszystkie swe funkcje w zakresie prewencji tak szczególnej, zmuszając oskarżonego do należytego- tym razem- przemyślenia swego postępowania na przyszłość, jak i generalnej, sygnalizując, że uporczywe naruszanie porządku prawnego spotka się ze stanowczą reakcją wymiaru sprawiedliwości.

W materii pierwszoinstancyjnego rozstrzygnięcia w przedmiocie reakcji prawnokarnej na czyn przypisany Ł. S. (1) z urzędu podkreślić natomiast trzeba, że fakt wymierzenia wymienionemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności wykluczył możliwość nałożenia na niego obowiązku naprawienia szkody w oparciu

o unormowanie art. 72 § 2 k.k. Wskazać w tym miejscu wystarczy, iż rzeczony przepis, w myśl którego sąd m.in. może, w razie nie orzeczenia środka karnego

z art. 39 pkt 5 k.k., zobowiązać skazanego do naprawienia szkody w całości lub

w części, w zestawieniu z § 1 art. 72 k.k., akcentującym orzekanie w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, odnosi się wyłącznie do obowiązku naprawienia szkody jako warunku probacyjnego, a zatem warunku, który nie może być stosowany wobec oskarżonego skazanego na bezwzględną karę pozbawienia wolności.

W tym stanie rzeczy, wobec braku przesłanek z art. 439 § 1 k.p.k. i nieobdarzenia Ł. S. (1) dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw.

z art. 456 k.p.k., zmienił zaskarżony wyrok tylko w ten sposób, że uchylił orzeczenie

o solidarnym naprawieniu szkody co do oskarżonego Ł. S. (1) zawarte

w pkt IV. wyroku, zaś w pozostałej części zanegowany wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 635 z późn. zm.) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Zespołu Adwokackiego Nr (...) w S. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem obrony z urzędu sprawowanej przez adw. R. K. w postępowaniu odwoławczym (§ 14 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu- tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

Kierując się trudną sytuacją majątkową S. S. i Ł. S. (1), wyrażającą się nieposiadaniem przez nich jakiegokolwiek majątku i źródeł dochodów (odpowiednio: k. 868 i 917), zaś w odniesieniu do ostatniego

z wymienionych również względami słuszności związanymi ze zmianą zanegowanego wyroku, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w wyroku.